

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 67 i 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z przeprowadzeniem przewidzianego w przepisach krajowych postępowania karnego czy też innej procedury krajowej, które miałyby za przedmiot „uznanie” czy też modyfikację w państwie członkowskim skuteczności wyroku wydanego przez zagraniczny sąd – w efekcie których należałoby traktować ten wydany przez zagraniczny sąd wyrok tak, jakby został wydany przez sąd krajowy – w odniesieniu do oskarżonego, którego sprawa karna została już ostatecznie i prawomocnie osądzona w wyroku wydanym przez sąd krajowy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?
- 2) Czy procedura uregulowana przez państwo członkowskie Unii, a konkretnie – zawarty w § § 46–48 węgierskiej ustawy XXXVIII z 1996 r. „celem uznania skuteczności” na Węgrzech [wydanych przez zagraniczne sądy orzeczeń skazujących] przepis dotyczący przeprowadzonego postępowania karnego, które zostało zakończone wydaniem prawomocnego orzeczenia (odnoszącego się do tej samej osoby i tego samego czynu zabronionego) w innym państwie członkowskim, pomimo tego, że procedura ta nie ma w rzeczywistości na celu wykonania takiego wyroku, lecz uwzględnienie tego orzeczenia w postępowaniach karnych, które mogą być prowadzone w przyszłości, jest – w świetle decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r.⁽¹⁾ – zgodna z ustanowioną w art. 50 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen zasadą „non bis in idem”?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/675/z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. 2008, L 220, s. 32).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud
(Republika Czeska) w dniu 14 lipca 2016 r. – M/Ministerstvo vnitra**

(Sprawa C-391/16)

(2016/C 350/20)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: M

Druga strona postępowania: Ministerstvo vnitra

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 14 ust. 4 i 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony jest nieważny z tej przyczyny, że przepis ten narusza art. 18 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 78 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zasady ogólne prawa Unii, o których mowa w art. 6 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 337, s. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București
(Rumunia) w dniu 13 lipca 2016 r. – Marcu Dumitru/Agentia Națională de Administrare Fiscală
(ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București**

(Sprawa C-392/16)

(2016/C 350/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marcu Dumitru

Strona przeciwna: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Pytania prejudycjalne

Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym dyrektywa VAT 77/388/EWG ⁽¹⁾ i dyrektywa 2006/112/WE ⁽²⁾ stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu lub praktyce podatkowej, zgodnie z którą do podmiotu poddanego kontroli i zarejestrowanego następnie z urzędu w następstwie takiej kontroli do celów podatku VAT nie ma zastosowania mechanizm odwrotnego obciążenia (procedury uproszczone), który w tym okresie był obowiązkowy z tytułu dotyczących gruntów transakcji między podatnikami VAT, z uwagi na to, że kontrolowany podmiot nie wniósł o zarejestrowanie do celów podatku VAT ani nie uzyskał tej rejestracji przed dokonaniem takich transakcji lub w dniu przekroczenia pułapu [zwolnienia]?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977 L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006 L 347, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Trier (Niemcy)
w dniu 1 sierpnia 2016 r. – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./TofuTown.com GmbH**

(Sprawa C-422/16)

(2016/C 350/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Trier

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Strona pozwana: TofuTown.com GmbH.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 78 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1308/2013”) należy w ten sposób interpretować, że definicje, oznaczenia i opisy handlowe w rozumieniu Załącznika VII nie muszą spełniać odpowiednich wymogów tego załącznika, w wypadku gdy odpowiednie definicje, oznaczenia i opisy handlowe są uzupełnione dodatkiem stanowiącym wyjaśnienie wzgl. opis (jak np. „masło tofu” dla produktu czysto roślinnego)?
2. Czy załącznik VII część III pkt 1 rozporządzenia nr 1308/2013 należy w ten sposób rozumieć, że pojęcie „mleko” oznacza wyłącznie zwykłą wydzielinę z wymion – bez żadnych dodatków ani niepoddaną ekstrakcji – otrzymaną z co najmniej jednego doju albo że pojęcie „mleko” może – w danym wypadku przy dodaniu pojęć wyjaśniających takich jak „mleko sojowe” – być także wykorzystywane w odniesieniu do produktów roślinnych (wegańskich) przy ich sprzedaży?
3. Czy załącznik VII cz. III pkt 2 do art. 78 rozporządzenia nr 1308/2013 należy w ten sposób interpretować, że wymienione tam w pkt 2 a) szczegółowo wymienione oznaczenia, a w szczególności „serwatka”, „śmietanka”, „masło”, „maślanka”, „ser”, „jogurt” albo pojęcie „śmietana” itd. są wyłącznie zastrzeżona dla produktów mlecznych albo czy w zakres przedmiotowy załącznika VII cz. III pkt 2 rozporządzenia nr 1308/2013 mogą również wchodzić czysto roślinne/wegańskie produkty, które zostały wytworzone bez (pochodzenia zwierzęcego) mleka?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 671